

- Škála NAPLAN má 10 úrovní (1-10), které charakterizují posun žáků mezi 3. a 9. rokem studia. Žáci ve 3. roce studia jsou hodnoceni na úrovni 1-6, v 5. roce studia na úrovni 3-8, v 7. roce studia na úrovni 4-9 a v 9. roce studia na úrovni 5-10. Ke každé úrovni jsou formulovány typické znalosti a schopnosti žáka s tím, že na vyšší dosažené úrovni jsou tyto znalosti a schopnosti komplexnější.
- Metodika NAPLAN definuje národní minimální standard jako 2. nejnižší úroveň, kterou je možné v daném roce studia dosáhnout. Pro 3. rok studia je tedy minimální standard na 2. úrovni, pro 5. rok studia na 4. úrovni, pro 7. rok studia na 5. úrovni, pro 9. rok studia na 6. úrovni.

Při formulaci testů je respektován požadavek na srovnatelnost získaných poznatků jednak mezi žáky různých roků vzdělávání a jednak v rámci časových trendů. Za tímto účelem jsou do testů vybírány stejné otázky pro sousední roky studia, tj. pro 3. a 5. rok, pro 5. a 7. rok, a pro 7. a 9. rok, respektive pro dva na sebe navazující roky. Rozdíl v průměrné obtížnosti otázek je pak zohledněn při výpočtu NAPLAN skóre tak, aby hodnota mezi roky vzdělávání i hodnota mezi roky realizace hodnocení měly srovnatelný význam. Srovnání mezi různými oblastmi hodnocení není možné (viz např. VCAA 2011).

#### 4. Reporting výsledků testu

Páté stádium metodiky hodnocení NAPLAN se zaměřuje na reporting výsledků testování. Tato činnost probíhá na systémové úrovni formou národní zprávy, na úrovni škol formou detailní zprávy o výsledcích školy a jejich jednotlivých žáků a na úrovni rodičů formou zprávy o výsledcích jejich dítěte v kontextu srovnání s referenčními hodnotami všech žáků Austrálie. V reportingu jsou poskytovány informace ve dvou podobách (ACARA 2012c):

- První podoba reportingu výsledků testování je založena na dosaženém skóre žáků v intervalu 0 až 1 000 bodů. Uváděny jsou hodnoty průměru, 5., 20., 80. a 95. percentilu.
- Druhá podoba reportingu výsledků testování je založena rozložení četností výsledků žáků mezi 10 úrovní NAPLAN hodnocení. Důraz je přitom kladen na podíl žáků, kteří nedosahují národního minimálního standardu.

Podstata hodnocení NAPLAN navíc umožňuje jednak srovnání výsledků škol či žáků mezi sebou a jednak analýzu vývojových trendů výsledků škol či žáků (např. VCAA 2011). Reporting těchto informací je dále diferencován vzhledem k vybraným proměnným, které zahrnují (viz ACARA 2012c):

- prostorové aspekty ve vztahu k lokalizaci školy v rámci států a teritorií respektive v rámci prostorové hierarchie<sup>100</sup>,
- demografické charakteristiky žáků zahrnující pohlaví, domorodý původ a jazykový původ,
- socioekonomické charakteristiky rodin žáků zahrnující vzdělání rodičů a typ zaměstnání rodičů.

V rámci takto diferencovaných entit jsou sledovány statisticky významné odlišnosti. Obdobný metodický přístup s drobnými odchylkami v dílčích aspektech je sledován v národním testování přírodovědné, sociální i informační gramotnosti (viz ACARA 2010, ACARA 2011, ACARA 2012d).

---

<sup>100</sup> Kategorie metropolitní oblasti, provinční oblasti, vzdálené oblasti, velmi vzdálené oblasti